

Isus, Jertfa desăvârșită

Textul de memorat: „Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.” (Evrei 10:14)

Duminică, 20 februarie – De ce a fost nevoie de jertfe?

- Geneza 15:6-21;** 6. Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.
7. Domnul i-a mai zis: „Eu sunt Domnul care te-am scos din Ur, din Haldeea ca să-ți dau în stăpânire țara aceasta.”
8. Avram a răspuns: „Doamne Dumnezeule, prin ce voi cunoaște că o voi stăpâni?”
9. Și Domnul i-a zis: „Ia o juncană de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea și un pui de porumbel.”
10. Avram a luat toate dobitoacele acestea, le-a despiciat în două și a pus fiecare bucată una în fața alteia; dar păsările nu le-a despiciat.
11. Păsările răpitoare s-au năpustit peste stârvuri; dar Avram le-a izgonit.
12. La apusul soarelui, un somn adânc a căzut peste Avram; și iată că l-a apucat o groază și un mare întuneric.
13. Și Domnul a zis lui Avram: „Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani.
14. Dar pe neamul căruia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu: și pe urmă va ieși de-acolo cu mari bogății.
15. Tu vei merge în pace la părinții tăi; vei fi îngropat după o bătrânețe fericită.
16. În al patrulea neam, ea se va întoarce aici; căci nelegiuirea amoriților nu și-a atins încă vârful.”
17. După ce a asfințit soarele, s-a făcut un întuneric adânc; și iată că a ieșit un fum ca dintr-un cuptor, și niște flăcări au trecut printre dobitoacele despicate.
18. În ziua aceea, Domnul a făcut un legământ cu Avram și i-a zis: „Seminței tale dau țara aceasta, de la râul Egiptului până la râul cel mare, râul Eufrat,
19. și anume: țara cheniților, a cheniziților, a cadmoniților,
20. a hetitiților, a fereziților, a refaimiților,
21. a amoriților, a canaaniților, a ghirgasiților și a iebusiților.”

- Ieremia 34:8-22;** 8. Iată cuvântul spus lui Ieremia din partea Domnului după ce împăratul Zedechia făcuse o învoială cu tot poporul Ierusalimului ca să vestească slobozenia robilor,
9. pentru ca fiecare să lase slobozi pe robul și roaba sa, pe evreu și pe evreică, și nimeni să nu mai țină în robie pe fratele său iudeu.
10. Toate căpeteniile și tot poporul, care făcuseră învoiala, s-au legat să lase slobozi fiecare pe robul și roaba lui și să nu-i mai țină în robie. Ei au ascultat și le-au dat drumul.
11. Dar mai pe urmă s-au răzgândit, au luat înapoi pe robii și roabele pe care-i sloboziseră și i-au silit să le fie iarăși robi și roabe.
12. Atunci cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia din partea Domnului astfel:
13. Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: „Eu am făcut un legământ cu părinții voștri în ziua când i-am scos din țara Egiptului, din casa robiei, și le-am zis:
14. „După șapte ani, fiecare din voi să lase slobod pe fratele său evreu care i se vinde lui; șase ani să-ți slujească, și apoi să-l lași slobod de la tine. Dar părinții voștri nu M-au ascultat și n-au luat aminte la Mine.
15. Voi v-ați întors astăzi în voi înșivă, ați făcut ce este bine înaintea Mea vestind fiecare slobozenia pentru aproapele său și ați făcut o învoială înaintea Mea, în Casa peste care este chemat Numele Meu.
16. Dar pe urmă v-ați luat vorba înapoi și Mi-ați pângărit Numele luând iarăși înapoi fiecare pe robii și roabele pe care-i sloboziserăți și-i lăsaserați în voia lor și i-ați silit să vă fie iarăși robi și roabe.”

17. De aceea, așa vorbește Domnul: „Nu M-ați ascultat ca să vestiți slobozenia fiecare pentru fratele său, fiecare pentru aproapele său. Iată, Eu vestesc împotriva voastră, zice Domnul, slobozenia sabiei, ciumei și foametei și vă voi face de pomină printre toate împărățiile pământului.
18. Și pe oamenii care au călcat legământul Meu, care n-au păzit îndatoririle învoielii pe care o făcuseră înaintea Mea, tăind un vițel în două și trecând printre cele două jumătăți ale lui,
19. și anume pe căpeteniile lui Iuda și pe căpeteniile Ierusalimului, pe famenii dregători, pe preoți și pe tot poporul țării, care au trecut printre bucățile vițelului,
20. îi voi da în mâinile vrăjmașilor lor, în mâinile celor ce vor să le ia viața, și trupurile lor moarte vor sluji ca hrană păsărilor cerului și fiarelor câmpului.
21. Dar pe Zedechia, împăratul lui Iuda, și pe căpeteniile lui îi voi da în mâinile vrăjmașilor lor, în mâinile celor ce vor să le ia viața, în mâinile oștirii împăratului Babilonului care a plecat de la voi!
22. Iată, voi da poruncă, zice Domnul, și-i voi aduce înapoi împotriva cetății acesteia; o vor bate, o vor lua și o vor arde cu foc. Și voi preface cetățile lui Iuda într-un pustiu fără locuitori.”

Luni, 21 februarie – Diferite tipuri de jertfe

2. **Efeseni 3:14-19**; 14. ... Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos,
  15. din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ,
  16. și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru,
  17. așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelie pusă în dragoste,
  18. să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea;
  19. și să cunoașteți dragostea lui Hristos care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.

Marti, 22 februarie – Jertfa desăvârșită adusă de Isus

3. **Evrei 7:27**; care n-are nevoie, ca ceilalți mari preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, întâi pentru păcatele sale, și apoi pentru păcatele norodului, căci lucrul acesta l-a făcut o dată pentru totdeauna, când S-a adus jertfă pe Sine însuși.

Evrei 10:10; Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos o dată pentru totdeauna.

Miercuri, 23 februarie – Crucea și costul iertării

4. **Evrei 9:22-28**; 22. Și, după Lege, aproape totul este curățat cu sânge; și fără vărsare de sânge nu este iertare.
  23. Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri au trebuit curățate în felul acesta, trebuia ca înseși lucrurile cerești să fie curățate cu jertfe mai bune decât acestea.
  24. Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.
  25. Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot care intră în fiecare an în Locul Preasfânt cu un sânge care nu este al lui;
  26. fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.
  27. Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata,
  28. tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.

Joi, 24 februarie – Judecata și caracterul lui Dumnezeu

- 5. Romani 3:21-26;** 21. Dar acum s-a arătat o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, fără lege - despre ea mărturisesc Legea și Prorocii -
22. și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nicio deosebire.
23. Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.
24. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.
25. Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu;
26. pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel, încât să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.

Romani 1:16,17; 16. Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului;
17. deoarece în ea este descoperită o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință.”

Romani 5:8; Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.